

40

AN-NAVAVĪ HADĪSI
“ARBAĪN AN-NAVAVIJA”

Vēl viens imāma An-Navavī hadīsu krājums, kurš ir atrodams gandrīz katrā muslima mājās un ietver 42 visaptverošus Pravieša Muhammeda ﷺ izteicienus

parislamu.lv

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

40

AN-NAVAVĪ HADĪSI “ARBAĪN AN-NAVAVIJA”

Tulkojusi: Hadidža Daiga Kučinska

40 An-Navavī hadīsi

Hadīss Nr. 1.

Darbi tiek vērtēti tikai pēc nolūkiem

Ticīgo pavēlnieks, Abū Hafs, Umārs ibn Hattābs, lai Allāhs ir apmierināts ar viņu, teica: "Es dzirdēju, kad Allāha Praviētis, miers viņam un Allāhs svētība, teica: **"Darbi (tiek) vērtēti tikai pēc nolūkiem, un katram cilvēkam (tiek) tikai tas, ko viņš nolūkojas (iegūt). Tāpēc tas, kurš pārceļoja Allāha un Viņa pravieša dēļ, viņa pārceļšanās ir Allāha un Viņa pravieša dēļ, bet tas, kurš pārceļoja, lai iegūtu kaut ko no šīs dzīves vai apprecētu kādu sievieti, viņa pārceļšanās ir (tikai) šo mērķu dēļ."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

1- عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ» رواه البخاري

Hadīss Nr. 2.

Islāms, ticība un patiesīgums

Tiek vēstīts, ka Umārs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, tāpat ir sacījis: "(Reiz) kad mēs bijām kopā ar Allāha Sūtni, lai viņam Allāha svētība un miers, pie mums pēkšņi pienāca kāds cilvēks, tērpies žilbinoši baltās drānās, zili melniem matiem. Pēc viņa izskata nevarēja pateikt, ka viņš būtu ceļotājs un neviens no mums viņu nepazīna. Viņš apsēdās iepretim Pravietim, lai viņam Allāha svētība un miers, tā, ka viņu ceļgali saskārās, uzlika roku sev uz kājām un teica: "Ak, Muhammad, pastāsti man par islāmu." Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **"Islāma (būtība) ir ietverta tajā, lai tu apliecinātu, ka nav cita dieva, kā vienīgi Allāhs un, ka Muhammads - Allāha Sūtnis, lai veiktu lūgšanas (soļā), dotu žēlastības dāvanas (zakāt), ievērotu gavēni Ramadāna laikā un veiktu hadžu uz Namu, ja tev būs iespējams to veikt."** (Tas cilvēks) teica: "Tu pateici taisnību", bet mēs nobrīnījāmies par to, ka viņš uzdod Pravietim, lai viņam Allāha svētība un miers, jautājumus un apstiprina viņa vārdu patiesumu. Viņš teica: "Bet tagad pastāsti man par ticību". Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **"Ticības būtība ietverta tajā, lai tu ticētu Allāham un Viņa eņģeļiem, un Viņa Rakstiem un Viņa sūtņiem un Atmaksas dienai, (kā arī tajā, lai) ticētu gan labā, gan ļaunā iepriekšnolemtībai,"**- (un šis cilvēks atkal) teica: "Tu pateici patiesību." Viņš sacīja: "Pastāsti man par neviltotu patiesīgumu." Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **"Neviltota patiesīguma būtība ir tajā, lai tu pielūgtu Allāhu tā, it kā tu Viņu redzētu, bet, ja tu Viņu neredzi, tad (atceroties, ka) Viņš tevi patiesi redz."** Viņš teica: "(Bet tagad) pastāsti man par to Stundu." Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: **"Tas, kuram par to jautā, nezina vairāk, kā tas, kurš uzdevis jautājumu."** Viņš teica: "Tad pastāsti man par tās pazīmēm." Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, teica: **"(Tās Stundas tuvošanās pazīme būs tā, ka) verdzene dzemdēs savu kundzi un tas, ka tu redzēsi, kā nabadzīgi, kaili un baskāji aitu gani centīsies viens otru pārspēt ar savu mājokļu augstumu."** Bet pēc tam šis cilvēks aizgāja. Kad bija pagājis kāds laiks, Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, jautāja: **"Ak, Umār, vai tev zināms, kas uzdeva šos jautājumus?"** Es teicu: "Allāhs un Viņa Sūtnis

to zina labāk." Tad viņš sacīja: "**Tas bija Džibrīls, kurš ieradās pie jums, lai iemācītu jums jūsu reliģiju.**" (Hadīsu atstāstījuši Muslims, Tirmizī, Abū Davūds un Nasāī)

2- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَيْضاً قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَحْدَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تُعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَاتِهَا، قَالَ: «أَنَّ تِلْدَ الْأُمَّةِ رَبَّتْهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ» ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثَ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ: «يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ» رواه مسلم، أبو داود، الترمذي و النسائي.

Hadīss Nr. 3.
Islāma pamati

Tiek vēstīts, ka Abdullāhs ibn Umārs ibn Hattābs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Es dzirdēju, kā Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, sacīja: "**Islāms balstās uz pieciem (pīlāriem):**

- apliecinājuma par to, ka nav dieva, kā tikai Allāhs un, ka Muhammads - Allāha Sūtnis;
- obligāto lūgšanu izpildīšanas;
- žēlastības dāvanu pasniegšanas;
- hadža veikšanas;
- gavēņa ievērošanas ramadāna laikā."

(Hadīsu atstāstījuši Buhārī, Muslims, Tirmizī un Nasāī)

3- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يُنْبِئُ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ» رواه مسلم، أبو داود، الترمذي و النسائي.

Hadīss Nr. 4.
Cilvēka radīšanas stadijas

Tiek vēstīts, ka Abdullahs ibn Masūds, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Patiesīgais un uzticības cienīgais Allāha Sūtnis, lai viņam Allāha svētība un miers, mums sacīja: **"Patiesi, katrs no jums savas mātes dzemdē četrdesmit dienu laikā veidojas kā sēklas piliens, pēc tam tikpat ilgi (tur) atrodas kā asiņu receklis un vēl tikpat ilgi - kā gabaliņš miesas, bet pēc tam pie viņa ierodas eņģelis, kurš iepūš viņā garu. Un viņš saņem pavēli pierakstīt četras lietas: (cilvēka) likteni, viņa (dzīves) ilgumu, viņa darbus, kā arī to, vai viņš būs laimīgs vai nelaimīgs. Un zvēru pie Allāha, bez kura nav cita dieva, patiesi, katrs no jums var veikt Paradīzes iemītnieku darbus līdz brīdim, kad atradīsies no Paradīzes vien elkoņa garuma attālumā, pēc kā (piepildīsies) viņam dzimstot pierakstītais un viņš sāks veikt Uguns iemītnieku lietas un ieies tajā. Un, patiesi, ikviens no jums var darīt Uguns iemītnieku darbus līdz brīdim, kad atradīsies no Uguns vien elkoņa garuma attālumā, pēc kā piepildīsies viņam dzimstot pierakstītais, un viņš sāks darīt Paradīzes iemītnieku darbus un nokļūs tajā."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

4- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيَوْمَئِذٍ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتُبِ رِزْقِهِ وَأَجَلِهِ وَعَمَلِهِ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ. فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». متفق عليه

Hadīss Nr. 5.
Jaunievedumi reliģijā netiek pieņemti

Ticīgo māte Āiša, lai Allāhs ir apmierināts ar viņu, teica: "Allāha Praviētis, miers viņam un Allāha svētība, teica: **"No tā, kurš ieviesīs kaut ko jaunu šajā mūsu lietā, kas nav no tās, nebūs pieņemts."** Muslima pierakstītā versijā: **"No tā, kas izdarīs kaut ko, uz ko nebija mūsu pavēles, nebūs pieņemts."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī, Muslims, Abū Davūds un Ibn Mādža)

5- عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ» (1) رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

Hadīss Nr. 6.
Vairīšanas no šaubīga

Nuamāns ibn Bašīrs, lai Allāhs ir apmierināts ar viņu un viņa tēvu, teica: "Es dzirdēju, ka Allāha Praviētis, miers viņam un Allāha svētība, teica: **"Patiesi, atļautais ir skaidrs un**

aizliegtais ir skaidrs, taču starp vienu un otru ir neskaidras lietas, kuras daudz cilvēku nezina. Tas, kurš vairās no šaubīgām lietām, neaptraipīs ne savu reliģiju, ne arī savu godu. Bet tas, kurš dara šaubīgas lietas, darīs arī aizliegtās līdzīgi ganam, kurš gana blakus aizsargājamam liegumam, teju ielaižot ganāmpulku tajā. Patiesi, katram valdniekam ir liegums, un Allāha liegums ir tās lietas, kuras Viņš aizliedza. Patiesi, cilvēka ķermenī ir neliels miesas gabals, ja viņš būs vesels, arī viss ķermenis būs vesels, un, ja viņš būs sabojāts, arī viss ķermenis būs sabojāts. Patiesi, tā ir sirds." (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

6- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ كَالرَّاعِي بَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَقَعَ فِيهِ. أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى. أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». متفق عليه

Hadīss Nr. 7.

Reliģija ir patiesīguma izpausme

Tiek vēstīts, ka Tamīms ibn Aus Darī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Reiz Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, teica: "**Reliģija ir patiesīguma izpausme.**" Mēs jautājām: "Attiecībā pret ko?" Viņš teica: "**Pret Allāhu un Viņa Grāmatu, un Viņa Sūtni, un muslimu vadoņiem, un pret visiem muslimiem kopumā.**" (Hadīsu atstāstījuši Muslims, Abū Daūds un Nasāī)

7- عَنْ أَبِي رُفَيْئَةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ فُلْنَا: لِمَنْ يَارَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلَائِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَامَّتِهِمْ» متفق عليه

Hadīss Nr. 8.

Pavēle cīnīties

Tiek vēstīts no Abdullāha ibn Umāra, lai Allāhs ir ar viņiem apmierināts, ka Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, teica: "**Man bija pavēlēts cīnīties ar (visiem) cilvēkiem, līdz viņi liecinās, ka neviens nav pielūgsmes vērts, izņemot Allāhu un ka Muhammeds ir Allāha Praviētis, līdz viņi pildīs lūgšanu un maksās zakā. Un ja viņi veiks šo (visu), tad viņu dzīvības un īpašums kļūs neaizskarami, ja vien (tie nepārkāps) islāma likumus, un viņus tiesās Allāhs.**" (Hadīsu atstāstījuši Muslims, Abū Daūds un Nasāī)

8- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى» رواه مسلم, أبو داود و النسائي.

Hadīss Nr. 9.
Izvairīšanas no pārlieka akurātuma

Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Es dzirdēju, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, sacīja: **"Izvairieties no tā, ko es esmu jums aizliedzis, bet no tā, ko es esmu jums pavēlējis, dariet to, ko spējat, jo, patiesi, tos, kas dzīvoja pirms jums, pazudināja vien tas, ka tie uzdeva pārlieku daudz jautājumu un nebija vienisprātis ar saviem praviešiem."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

9- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ؛ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةَ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ» متفق عليه.

Hadīss Nr. 10.
Tiek pieņemts vien labais

Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, sacīja: **"Ak, ļaudis! Patiesi, Allāhs - Labais, un Viņš nepieņem neko citu, izņemot labo. Un, patiesi, Allāhs pavēlējis ticīgajiem to pašu, ko Viņš pavēlējis sūtniem, un Visaugstākais teica: " Ak, sūtni! Ēdiet no tās tīrās un labās pārtikas un dariet labumu."** Tāpat Visaugstākais ir arī teicis: **" Ak, jūs, kuri noticejāt! Ēdiet no tīrās un labās pārtikas, ar kuru Mēs jūs apgādājam."** Un pēc tam Pravietis, Allāha svētība viņam un miers, pieminēja putekļiem klātu cilvēku ar sapinkātiem matiem, kurš jau ilgu laiku atrodas ceļā un ceļ savas rokas pret debesīm (atkārtojot): "Ak, Kungs, ak, Kungs!", - taču viņa ēdiens ir aizliegts un viņa dzēriens ir aizliegts, un viņa apģērbs ir aizliegts, un viņš ir izaudzināts ar aizliegto, tad kā gan viņam var tikt dota atbilde?" (Hadīsu atstāstījuši Muslims un Tirmizī)

10- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا) (المؤمنون: الآية 51)، وَقَالَ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ» (البقرة: الآية 172) ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَعُغْدِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ. رواه مسلم و الترمذي.

Hadīss Nr. 11.
Attālināšanas no šaubīga

Tiek vēstīts, ka Hasans ibn Alī ibn Abū Talibs, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, mīļotais mazdēls sacīja: "Es atceros, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teica: **"Atsakies no tā, kas tevī vieš šaubas, (un vērsies) pie tā, kas šaubas tev neizraisa."** (Hadīsu atstāstījuši Tirmizī un Nasāī)

11- عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرِجَالَتِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «دَعْ مَا يَرِيبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيبُكَ» رواه الترمذي و النسائي.

Hadīss Nr. 12.

Atteikšanās no tā, kas uz tevi neattiecas

Tiek vēstīts, ka Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, sacīja: "**Pazīme, ka cilvēks labi praktizē islāmu, ir tas, ka viņš atsakās no tā, kas uz viņu neattiecas.**" (Hadīsu atstāstījuši Tirmizī un citi)

12- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ حَسَنَ إِسْلَامَ الْمَرْءِ تَرَكَّهُ مَا لَا يَعْينُهُ» رواه الترمذي وغيره.

Hadīss Nr. 13.

Brālība islāmā

Tiek vēstīts, ka Allāha Sūtņa, Allāha svētība viņam un miers, kalps Anas ibn Maliks, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, stāstīja, ka Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, teica: "**Neviens no jums nebūs patiesi noticejīs, līdz nevēlēs savam brālim to pašu, ko vēlas pats sev.**" (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

13- عَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ» متفق عليه.

Hadīss Nr. 14.

Muslima dzīves neaizskaramība

Pēc Ibn Masūda, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek nodots, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teica: "**Nav atļauts (izliet) muslima asinis, kurš liecinājis par to, ka nav dieva, izņemot Allāhu un, ka es - Allāha Sūtnis, izņemot trīs gadījumus: precētu cilvēku, kurš izdarījis laulības pārkāpšanu, dzīvību pret dzīvību un (kad) kāds atsakās no savas reliģijas un pamet kopienu.**" (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

14- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ» متفق عليه.

Hadīss Nr. 15.

Labie vārdi un viesmīlība

Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir apmierināts ar viņu, vārdiem Allāha Praviētis, miers viņam un Dieva svētība, teica: "**Tas, kurš tic Allāham un Tiesas dienai, lai saka labu, vai arī klusē. Tas, kurš tic Allāham un Tiesas dienai, lai ir viesmīlīgs un labs pret savu kaimiņu. Tas,**

kurš tic Allāham un Tiesas dienai, lai ir viesmīlīgs un labs pret savu viesi." (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

15- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُفْلِحْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ» متفق عليه.

Hadīss Nr. 16.
Apvaldi savas dusmas

Abū Hureira, lai Allāhs ir apmierināts ar viņu, stāsta, ka kāds vīrietis teica Pravietim, miers viņam un Allāha svētība: "Dod man padomu", uz ko viņš atbildēja: "**Apvaldi savas dusmas**". Cilvēks vairākas reizes atkārtoja savu jautājumu, bet Pravietis, miers viņam un Allāha svētība, atbildēja: "**Apvaldi savas dusmas**". (Hadīsu atstāstīja Ahmeds)

16- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبْ». رواه البخاري و أحمد

Hadīss Nr. 17.
Visu jādara labi

Pēc Abū Šaddāda ibn Ausa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Patiesi, Allāhs ir pavēlējis visu darīt labi, un, ja jums nāksies nogalināt, tad nogaliniet labā veidā, un, kad nesīsiet upuri, arī dariet to labi, lai katrs no jums uzasina savu nazi un lai atbrīvo dzīvnieku no mokām.**" (Hadīsu atstāstīja Muslims)

17- عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ. فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلِإِذَا أَحَدُكُمْ شَفَرْتَهُ، وَلِإِذَا ذَبَحْتَهُ» رواه مسلم.

Hadīss Nr. 18.
Dievbijība un tikumība

Pēc Abū Zarra un Muāza ibn Džabala, lai Allāhs ir ar viņiem abiem pamierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Bīsties Allāha, lai kur arī tu nebūtu, pēc nelāgas lietas izdari krietnu, ar to dzēšot slikto, un pieturies pie labas uzvedības attiecībās ar cilvēkiem.**" (Hadīsu atstāstīja Tirmizī)

18- عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّبِيلَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالَقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ». رواه الترمذي.

Hadīss Nr. 19.

Palīdzība, aizsardzība un Allāha atbalsts

Tiek vēstīts, ka Abdullāhs ibn Abbās, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, teicis: "Reiz, kad sēdēju zirgā aiz Pravieša, Allāha svētība viņam un miers, viņš teica: "Ak, puisēn, es iemācīšu tev dažus vārdus: **glabā Allāhu un Viņš glabās tevi, glabā Allāhu un tu atradīsi Viņu savā priekšā. Ja lūgsi, tad lūdz Allāham, ja vērsīsies pēc palīdzības, vērsies pēc tās pie Allāha, un zini, ja pat (visi cilvēki) sanāks kopā, lai izdarītu tev ko labu, viņi tev nesīs labumu vien tajā, kas tev ir no Allāha iepriekšnolemts, un, ja viņi sanāks kopā, lai nodarītu tev ļaunu, viņi kaitēs tev vien tik, cik ir Allāha iepriekšnolemts, jo spalvas jau ir paceltas un lappuses nožuvušas.**" (Hadīsu atstāstīja Tirmizī)

Versijā, ko atstāstīja imāms Ahmeds tiek vēstīts, ka Pravietis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Glābā Allāhu un tu atradīsi Viņu savā priekšā, atmini Allāhu labklājībā un Viņš pazīs tevi nelaimē, zini, ka tam, kas tevi apgājis ar likumu, tevi nebija jāapmeklē, bet tam, kas tevi apmeklēja, nebija jāpaiet tev garām, un zini, ka pacietība (novēd) pie uzvaras, prieks (nomaina) skumjas, bet atvieglājums - grūtības.**"

19- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ: «يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلَّمْتُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ» رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح - وفي رواية - غير الترمذي: «احفظ الله تجدته» أمامك، تعرّف إلى الله في الرخاء يعرفك في الشدة، واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك، وما أصابك لم يكن ليخطئك، واعلم أن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب، وأن مع العسر يسراً.

Hadīss Nr. 20.

Kautrīgums norāda uz ticību

Pēc Ukba ibn Amra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Patiesi, no pirmā pravietojuuma vārdiem līdz ļaudīm nonācis (sekojošais): ja tu nejūti kaunu, tad dari, ko gribi.**" (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

20- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَىٰ إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ». رواه البخاري.

Hadīss Nr. 21.
Turēšanās taisni un ticība

Tiek vēstīts, ka Abū Amra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "(Reiz) es jautāju: "Ak, Allāha Sūtni, pasaki man par islāmu tādus vārdus, (lai pēc tiem) es vairs nevienam par to nejautātu." Viņš teica: "Saki: "Es ticu Allāham," - un pēc tam turies pie taisnuma." (Hadīsu atstāstīja Muslims)

21- عَنْ أَبِي عَمْرٍو، وَقَيْلٍ، أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟ قَالَ: «قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمَّ» رواه مسلم.

Hadīss Nr. 22.
Ceļš, kurš ved uz Paradīzes dārziem

Pēc Džabira ibn Abdullāha, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka kāds cilvēks vērsās pie Allāha Sūtņa, Allāha svētība viņam un miers, ar jautājumu, sakot: "Saki man, ja es veikšu piecas obligātās lūgšanas un gavēšu ramadāna laikā, un uzskatīšu atļauto par atļauto, bet aizliegtu - par aizliegtu, neko pie tā nepievienojot, vai es ieiešu paradīzē?" Un viņš teica: "Jā." (Hadīsu atstāstīja Muslims)

22- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ، وَصُمْتُ رَمَضَانَ، وَأَحْلَلْتُ الْحَلَائِلَ، وَحَرَمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَرِذْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟" قَالَ: «نَعَمْ» رواه مسلم

Hadīss Nr. 23.
Ikviens labs darbs ir sadaka

Pēc Abū Malika Harisa ibn Āsima, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "Attīrīšanās - puse no ticības, (vārdi) "Slava Allāham" /Al-hamdu li-Ļlāhi/ aizpildīs ar sevi Svarus, (vārdi) "Allāhs ir pilnīgs un slava Allāham" /Subhana-Llāhi va-Ļ-hamdu li-Ļlāhi/ ar sevi aizpildīs (telpu) starp debesīm un zemi, lūgšana - gaisma, žēlsirdības dāvana /sadaka/ - pierādījums, pacietība - mirdzums, bet Kurāns - arguments par tevi vai pret tevi. Visi ļaudis no rīta dodas (savās gaitās) un, savu dvēseli pārdodošais, vai nu atbrīvo to, vai arī pazudina." (Hadīsu atstāstīja Muslims)

23- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا». رواه مسلم.

Hadīss Nr. 24.
Netaisnības aizliegšana

Pēc Abū Zarrā Gifārī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, nodevis, ka viņa Visvarenais un Diženais Kungs teica:

"Ak, Mani kalpi, patiesi, Es aizliedzu Sev netaisnību un padarīju to aizliegtu jūsu starpā, tad neapspiediet taču viens otru!

Ak, Mani kalpi, jūs visi (bijāt) nomaldījušies, izņemot tos, kuriem Es norādīju pareizo ceļu, tāpēc lūdziet Man virzīt jūs uz pareizā ceļa, un Es vadīšu jūs!

Ak, Mani kalpi, jūs visi paliksiet neēduši, izņemot tos, kurus Es pabarošu, tāpēc lūdziet mani pabarot jūs, un Es jūs pabarošu!

Ak, Mani kalpi, jūs visi paliksiet kaili, izņemto tos, kurus Es apģērbšu, tāpēc lūdziet mani jūs apģērbt, un Es jūs apģērbšu!

Ak, Mani kalpi, patiesi, jūs grēkojat naktī un dienā, bet Es piedodu visus grēkus, tāpēc lūdziet Man piedošanu, un es piedošu jums!

Ak, Mani kalpi, patiesi, jūs nekad nespēsiet Man ne nodarīt ko ļaunu, ne nest labumu!

Ak, Mani kalpi, ja pirmie un pēdējie no jums, cilvēki un džini, būtu tikpat dievbijīgi kā visdievbijīgākā cilvēka sirds no jūsu vidus, tas neko nepieliktu pie tā, ko Es pārvaldu!

Ak, Mani kalpi, ja pirmie un pēdējie no jums, cilvēki un džini, nostātos vienā vietā un lūgtu Man (kaut ko), bet Es dotu katram to, ko viņš lūdzis, tas samazinātu to, kas man ir, par tik, cik adata, iemērķta jūrā, samazina (ūdens daudzumu tajā)!

Ak, Mani kalpi, patiesi – tie ir tikai jūsu darbi, kurus Es jums aprēķinu, bet pēc tam pilnībā atmaksāšu par tiem, tāpēc tas, kurš gūs labumu, lai slavina Allāhu, bet tas, kurš iegūs kaut ko citu, lai nevaino nevienu citu, izņemot sevi! (Hadīsu atstāstīja Muslims)

24- عَنْ أَبِي ذَرِّ الْعَفَّارِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرُويهِ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَغْفِرُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أَطْعَمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخَطِّئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَنْفَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوفِّيْكُمْ إِيَّاهَا فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». رواه مسلم.

Hadīss Nr. 25.
Allāha žēlastības plašums

Pēc Abū Zarra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka (reiz) cilvēki no Allāha Sūtņa, Allāha svētība viņam un miers, līdzgaitnieku vidus ieradās pie viņa un teica Pravietim, Allāha svētība viņam un miers:

"Ak, Allāha Sūtni, bagātnieki saņems visas balvas, jo viņi taču lūdzas līdzīgi mums un gavē līdzīgi mums, bet (bez tā) viņi vēl dāļā žēlastības dāvanas /sadaka/ no savas bagātības pārpalikuma!" (Uz to Pravietis, Allāha svētība viņam un miers), sacīja: **"Bet, vai tad Allāhs jums nav sagatavojis to, ko jūs varat dot sadakas vietā? Patiesi, par sadaku jums kļūst katrs /Subhān Allāh/, katrs /Allāhu Akbar/ un katrs /Al-hamdu li-Llāhi/, un katra vārdu "Nav cita dieva, izņemot Allāhu" /Lā ilāha illā-Llāh/ izteikšana, un mudināšana uz atbalstāmo, un atturēšana no peļamā, un pat dzimumakta veikšana katram no jums ir sadaka."** (Ļaudis) jautāja: "Ak, Allāha Sūtni, vai patiesi par to, ka kāds no jums apmierinās savas vēlmes, viņš par to saņems atalgojumu?!" (Uz to Pravietis, Allāha svētība viņam un miers) sacīja: **"Sakiet, ja kāds no jums apmierinātu savas vēlmes aizliegtā (veidā), vai viņš saņemtu sodu? Bet tieši tāpat, ja viņš apmierināsies atļautā veidā, tad saņems atalgojumu."** (Hadīsu atstāstīja Muslims)

25- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيْضاً أَنَّ أَنَسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: ذَهَبَ أَهْلُ الدُّنُورِ بِالْأَجُورِ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ، قَالَ: «أَوْ لَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ. وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّنَا أَحَدُنَا شَهَوْتَهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ». رواه مسلم.

Hadīss Nr. 26.
Samierināšana starp cilvēkiem

Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: **"Katram loceklim (no locekļiem kas atrodas ķermenī) cilvēkā jādod sadaka katru dienu, kurā uzlec saule; kad tu izrādi taisnīgumu, (kad) starp diviem (cilvēkiem izceļas strīds), tā ir sadaka, un kad tu palīdzi cilvēkam uzkāpt nesējdzīvnieka mugurā vai arī tu pasniedz viņam viņa nesamo - ir sadaka, un laipns vārds ir sadaka, un, par katru soli, kuru tu veic ceļā uz lūgšanu, (tev tiek pierakstīta) sadaka, un kad tu novāc no ceļa to, kas (cilvēkiem) nodara postu - ir sadaka."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

26- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ سَلَامَةٍ مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطَّلَعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُ لَهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ

عَلَيْهَا مَتَاعُهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمْيِطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ». متفق عليه.

Hadīss Nr. 27.
Dievbijība un grēcīgais

Pēc Navvāsa ibn Samāna, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Dievbijība ir laba uzvedība, bet grēcīgais - tas ir tas, kas dīdās tavā dvēselē, bet tu nevēlies, lai par to uzzina cilvēki.**" (Hadīsu atstāstīja Muslims)

Tiek vēstīts, ka Vabsa ibn Maabads, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Reiz es ierados pie Allāha Sūtņa, Allāha svētība viņam un miers. Viņš jautāja: "**Tu atnāci, lai pajautātu par dievbijību?**" Es teicu: "Jā." Viņš teica: "**Jautā savai sirdij, dievbijība ir tas, par ko sirds un dvēsele jūtas pārliecināti, bet grēcīgais - tas ir tas, kas dīdās dvēselē un svārstās krūtīs, pat ja ļaudis teiks tev, (ka tu rīkojies pareizi).**" (Hadīsu atstāstījuši Ahmeds un Daremī)

27- عن النّوأس بن سمعان رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس». رواه مسلم. وعن وابصة بن معبد رضي الله عنه، قال: أتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: «جئت تسأل عن البر والإثم؟» قلت: نعم؛ قال: «استفت قلبك؛ البر ما اطمأنت إليه النفس واطمأن إليه القلب، والإثم ما حاك في النفس وتردد في الصدر، وإن أفتاك الناس وأفتوك».

Hadīss Nr. 28.
Neatkāpšanas no sunnas

Tiek vēstīts, ka Irbads ibn Sarija, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, vērsās pie mums ar pamācību, no kuras mūsu sirdis pamira bailēs, bet no acīm sāka tecēt asaras un mēs teicām: "Ak, Allāha Sūtni, tas līdzinās aizejošā atvadu vārdiem, tad dod mums pamācību!" Viņš teica: "**Lūk, mana pamācība: bīstieties Visvarenā un Diženā Allāha, klausiet un paklausiet, pat ja jums pavēlēs nebrīvais. Patiesi, tas no jums, kurš nodzīvos (pietiekami ilgi), ieraudzīs daudz domstarpību, tāpēc jums ir jāpieturas pie manas sunnas un taisno kalifu sunnas, kuri vadās pēc pareizā ceļa, un neatkāpjoties no tā nevienā lietā un pilnībā izvairoties no jaunievedumiem, jo katrs jaunievedums ir maldi.**" (Hadīsu atstāstījuši Abū Daūds un Tirmizī)

28- عَنْ أَبِي بَجِيحٍ الْعَرِيضِيِّ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ. فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُودَعٌ فَأَوْصِنَا، قَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ عِزِّ وَجَلِّ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلافاً كَثِيراً؛ فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ

الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ». رواه أبو داود و الترمذي.

Hadīss Nr. 29.
Labklājības vārti

Tiek vēstīts, ka Muāzs ibn Džabaļs, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "(Reiz) es teicu: "Ak, Allāha Sūtni, kāda lieta ļaus man ieiet paradīzē un attālinās mani no uguns?" Praviets, Allāha svētība viņam un miers, teica: "**Tu pajautāji par dižu (lietu), bet, patiesi, tā būs viegla tam, kuram Visaugstākais Allāhs to atvieglos: pielūdz Allāhu un nevienu citu līdz ar Viņu, veic lūgšanas, izmaksā zakā, gavē ramadāna laikā un veic hadžu uz Namu.**" Pēc tam viņš teica: "**Vai nenorādīt tev uz labklājības vārtiem? (Tas) ir gavēnis, (kas ir) vairogs un sadaka, kas dzēš grēkus līdzīgi tam, kā ūdens dzēš uguni, un cilvēka lūgšana dziļā naktī,**" - pēc tam nolašīja (ajātu): "... viņi pielūdz savu Kungu bijībā un cerībās un tērē no tā, ar ko Mēs viņus apgādājam. Un neviena dvēsele nezina, kāds acu mierinājums ir aplēpts no viņiem par atmaksu par to, ko viņi bija darījuši." Pēc tam viņš teica: "**Vai nepavēstīt tev par šīs lietas vadību, tās pīlāru un tās virsotni?**" Es teicu: "Jā, ak Allāha Sūtni." Viņš teica: "**Šīs lietas vadība - islāms, tās pīlārs - lūgšana, bet tās virsotne – džihāds.**" Pēc tam viņš sacīja: "**Vai nepavēstīt tev par galveno daļu šajā visā?**" Es teicu: "Jā, ak, Allāha Sūtni." Tad viņš saņēma savu mēli un teic: "**Pievaldi šo te.**" Es teicu: "Ak, Allāha Pravieti, vai tad mums liks atbildēt par to, ko mēs runājam?" Viņš teica: "**Lai tava māte zaudē tevi! Bet vai tad grūdīs cilvēkus ar sejām ugunī par ko citu, kā apmelojošām runām?!**" (Hadīsu atstāstīja Tirmizī)

29- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْبَبْتَنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ قَالَ: «لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسِيئٌ عَلَيَّ مَنْ يَسْرَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ: الصَّوْمِ جَنَّةً، وَالصَّدَقَةِ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةِ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ» ثُمَّ تَلَا: «تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ» حَتَّى بَلَغَ: «يَعْلَمُونَ» (السجدة: 16-17) ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟» قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ» ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكُ كُلُّهُ؟» قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: «كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا». قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: «تَكَلَّمْتُ أُمَّكَ يَا مُعَاذُ. وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ قَالَ: عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ». رواه الترمذي.

Hadīss Nr. 30.
Allāha nospraustas robežas

Pēc Abū Salāba Džursuma ibn Našīra, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Patiesi, Allāhs Visaugstākais ir uzlicis (cilvēkiem izpildīt) reliģiskos pienākumus, tad neignorējiet tos, un ir nospraudis**

robežas, tad nepārkāpiet tās, un ir aizliedzis (dažas) lietas, tad nepārkāpiet (šos aizliegumus), un ir noklusējis par (dažām) lietām aiz Savas žēlastības pret jums, nevis aizmāršības pēc, tad necentieties tās izdibināt!" (Hadīsu atstāstīja Dārakutnī)

30- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُشَيْنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا». رواه الدارقطني.

Hadīss Nr. 31.

Atsacīšanas no šīs pasaules

Tiek vēstīts, ka Sahls ibn Saads, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "(Reiz) pie Pravieša, Allāha svētība viņam un miers, atnāca kāds cilvēks un teica: "Ak Allāha Sūtni, norādi man uz lietu, kuras dēļ mani iemīlēs Allāhs, un iemīlēs cilvēki, ja es to izdarīšu." Viņš teica: "Atsakies no šīs pasaules un iemīlēs tevi Allāhs, atsakies no tā, kas ir cilvēkiem, un tevi iemīlēs cilvēki." (Hadīsu atstāstīja Ibn Mādža)

31- عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَعْدِ بْنِ سَهْلِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: ذُلِّي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ، وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ: «ازهد في الدنيا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وازهد فيما عند الناس يُحِبَّكَ النَّاسُ». رواه ابن ماجه

Hadīss Nr. 32.

Kaitējums nedrīkst būt nodarīts nekādā veidā

Pēc Abū Saīda Hudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "Nav pieļaujams ne kaitējums (bez iemesla), ne kaitējums (atbildot)." (Hadīsu atstāstījuši Ibn Mādža un Dārakutnī)

32- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سِنَانَِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ» رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ، وَالدَّارِقُطْنِيُّ

Hadīss Nr. 33.

Pretenziju izteikšanas pamati islāmā

Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "Ja cilvēkiem dos (to, ko viņi pieprasa tikai) uz pretenziju pamata, tad viņi noteikti sāks tīkot pēc citu īpašuma un dzīvības, (un tāpēc) tam, kurš izsaka pretenzijas, ir jāstagādā pierādījumi, bet tam, kurš noliedz - jāzvēr." (Hadīsu atstāstīja Beihakī)

33-عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ» رواه البيهقي.

Hadīss Nr. 34.

Nosodāma novēršana islāmā ir obligāta

Pēc Abū Saīda Hudrī, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka viņš dzirdējis, kā Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Lai tas no jums, kurš ieraudzīs nosodāmo, pašrocīgi novērš to, bet, ja viņš to nevarēs (izdarīt), (lai novērš to) ar savu mēli, bet, ja nespēs (arī to), tad - ar savu sirdi, un tā ir visvājākā ticības (pazīme).**" (Hadīsu atstāstīja Muslims)

34-عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ» رواه مسلم.

Hadīss Nr. 35.

Muslima tiesības islāmā

Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Neapskaudiet viens otru, neuzskrūvējiet cenu, atsakieties no savstarpēja naida, nepagrieziet muguru viens otram, nejauciet viens otram tirdzniecību un esiet brāļi, ak, Allāha kalpi, jo muslims muslimam ir brālis. Nevienš no muslimiem nedrīkst ne apspiest otru, ne mānīt to, ne nicināt, ne atstāt to bez palīdzības, bet dievbijība (ir apslēpta) te!**", - un viņš trīsreiz norādīja sev uz krūtīm. "**Gana posta būs tam cilvēkam, kurš neieredz savu brāli islāmā, un priekš katra muslima ir neaizskarama cita muslima dzīvība, īpašums un gods!**" (Hadīsu atstāstīja Muslims)

35-عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُنُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْدُلُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا» - وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ - «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ» رواه مسلم.

Hadīss Nr. 36.

Par to, kas nes labumu

Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Pravietis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**To, kurš ticīgo atbrīvos no vienas šīs pasaules bēdas, Allāhs atbrīvos no vienas Augšāmcelšanas Dienas bēdas, tam, kurš atvieglos mazuļīgu paradnieka stāvokli, Allāhs atvieglos viņa paša stāvokli šajā pasaulē un aizsaulē, bet to, kurš aizsegs muslima (grēkus), Allāhs aizsegs šajā pasaulē un aizsaulē, un Allāhs sniegs palīdzību (Savam) kalpam, kamēr vien pats kalps sniegs to savam brālim. Tam, kurš**

devies Allāha zināšanu meklējumu ceļos, Allāhs atvieglos ceļu uz Paradīzi, bet, kad cilvēki sanāk vienā no Allāha namiem, kur viņi kopīgi lasa un studē Allāha Grāmatu, obligāti pār viņiem nolaižas miers un viņus apklāj žēlastība, un apkārt viņiem ir eņģeļi, un atminas viņus Allāhs starp tiem, kas atrodas Viņa priekšā, bet tam, kuru sāks aizkavēt viņa darīšanas, viņa izcelsme (dzimta) nepalīdzēs virzīties ātrāk." (Hadīsu atstāstīja Muslims)

36- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَادَرَسُونَ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». رواه مسلم.

Hadīss Nr. 37.

Allāha taisnīgums, žēlastība un varenums.

Ibn Abbās, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, pavēstīja, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, kurš nodevis mums sava Vislabākā un Visaugstākā Kunga vārdus, sacīja: "**Patiesi, Allāhs pierakstīja labos un sliktos darbus, pēc tam izskaidroja to: "Tam, kurš nolems izdarīt labu darbu, bet neizdarīs to, Allāhs pie Sevis viņam pierakstīs kā (veiktu) veselu labu darbu; ja (cilvēks) nolems (veikt labu darbu) un veiks to, Allāhs pie Sevis viņam pierakstīs (veiktus) no desmit līdz septiņsimt un daudz vairāk tādu labu darbu; bet tādām, kurš nolems veikt nelāgu lietu, bet neveiks to, Allāhs pie Sevis pierakstīs (veiktu) veselu labu darbu, bet, ja viņš nolems (veikt sliktu lietu) un veiks to, Allāhs (viņam) pierakstīs vienu sliktu lietu."** (Hadīsu atstāstījuši Buhārī un Muslims)

37- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ؛ فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أضعافٍ كَثِيرَةٍ. وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً» متفق عليه.

Hadīss Nr. 38.

Lietas, kuras pietuvina Allāham

Pēc Abū Hureira, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Patiesi, Visaugstākais Allāhs teica: "Es piesaku karu tam, kurš naidoņas ar to, kurš Man tuvs! Mīļākais no visa, ko (dara) Mans vergs, tiecoties tuvoties Man, ir tas, ko Es viņam esmu uzlicis par pienākumu, un Mans vergs centīsies tuvoties Man, darot vairāk noliktā /navafil/, līdz Es iemīlēšu viņu, bet, kad Es**

viņu iemīlēšu, tad kļūšu par viņa dzirdi, ar kuru viņš dzirdēs, un par viņa redzi, ar kuru viņš redzēs, un par viņa roku, ar kuras palīdzību viņš tvers, un par viņa kāju, ar kuras palīdzību tas staigās, un, ja viņš lūgs Man, Es noteikti dāvāšu viņam, bet, ja viņš vērsīsies pie Manis pēc aizsardzības, Es noteikti aizsargāšu viņu." (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

Turklāt, citā šī hadisa versijā Buhārī min arī sekojošus Allāha vārdus:

"... un nekas no tā, ko Es daru, Man neliek šaubīties tik ļoti kā (nepieciešamība paņemt) ticīgā dvēseli, kurš nevēlas nāvi, jo Es nevēlos nodarīt viņam ļaunu."

38- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ. وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ. وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا. وَلَكِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَكِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ» رواه البخاري.

Hadīss Nr. 39.

Par ko Allāhs piedod savam kalpam

Pēc Ibn Abbāsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Praviētis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Patiesi, Allāhs manis dēļ piedos manas kopienai kļūdas vai aizmāršību, un to, uz ko viņi piespiesti.**" (Hadīsu atstāstījuši Ibn Mādža un Beihakī)

39- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ». رواه ابن ماجه و البيهقي.

Hadīss Nr. 40.

Šī pasaule kā ceļš uz mūžīgo pasauli

Tiek vēstīts, ka Abdullāhs ibn Umārs, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, teicis: "Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, saņēma mani aiz pleciem un teica: "**Esi šajā pasaulē it kā tu būtu svešzemnieks vai ceļnieks.**"

Ibn Umārs, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, arī bieži teica: "Ja nodzīvosi līdz vakaram, tad negaidi, (ka nodzīvosi arī) līdz rītam, bet, ja nodzīvosi līdz rītam, tad negaidi, (ka nodzīvosi arī) līdz vakaram, un ņem no savas veselības (to, kas noderēs) tavai slimībai, bet no savas dzīves - (to, kas noderēs) tavai nāvei." (Hadīsu atstāstīja Buhārī)

40- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ» وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ. وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرْضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. رواه البخاري.

Hadīss Nr. 41.
Savu kaislību apkarošana

Pēc Abdullāha ibn Amra ibn Āsa, lai Allāhs ir ar viņiem abiem apmierināts, vārdiem tiek vēstīts, ka Allāha Sūtnis, Allāha svētība viņam un miers, teicis: "**Nebūs patiesi noticejīs neviens no jums līdz brīdim, kad viņa kaislības nesekos tam, ar to es esmu ieradies.**" (Hadīsu atstāstīja Makdisī)

41- عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ». رواه المقدسي.

Hadīss Nr. 42.
Allāha piedošanas plašums

Tiek vēstīts, ka Anas, lai Allāhs ir ar viņu apmierināts, teicis: "Es dzirdēju, ka Allāha Sūtnis sacīja: "**Allāhs Visaugstākais teica: "Ak, Ādama dēls, patiesi, Es turpināšu tev piedot, neņemot vērā to, kādus (grēkus) tu (būsi izdarījis), līdz tu nepārstāsi saukt Mani un cerēt uz Mani! Ak, Ādama dēls, ja tu izdarīsi tik daudz grēku, ka tie sasniegs mākoņus debesīs, bet pēc tam lūgsi Man piedošanu, tad Es tev piedošu! Ak, Ādama dēls, patiesi, ja tu atnāksi pie Manis (ar tādu grēku daudzumu, ka tie spēs piepildīt) gandrīz vai visu zemi, bet sagaidīsi Mani, nepielūdzot līdztekus Man nevienu citu, Es noteikti dāvāšu tev piedošanu, kura nosegs visus šos grēkus.**" (Hadīsu atstāstījuši Tirmizī un Daremī)

42- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقِرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لِأَتُشْرِكَ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتَكَ بِقِرَابِهَا مَغْفِرَةً» رواه الترمذي و الدارمي.